

Mütemadi Öteki

– MESUT ÇİFTÇİ · 02 Temmuz 2025

Çırlıçiplak tenime kazınmış harfler,
Ömür tüketen cümleler,
Ne yapsam oluyor ağrıları,
Kabuk bağlamayan yaralar,
Her dokunulduğunda tekrar kanayan,
Dinmeyen gözyaşları,
Kabul olunmayan dualar,
Hayal kırıklıklarından bir deniz,
İçimde.
Yalnızlığımın sabit aritmetiğiyle
Bölüyorum geceyi,
Bayağı gülümsemelerim,
Çarpılan hislerim
Ve tek haneli asal ötekisiyim,
Elde var bir,
Ben her zaman tek.
Duvarlar yosun tutmuş bakışlarımdan,
Asidi bol bir mide yangını,
Boş boş yankılanıyorum bakışlarda,
Utangaç bir öksüzüm bakışmalarda,
Katledilmiş bir ormanın üzerindeki beton yığını gibi
Umutlarım.
Adımı bilmeyen sokaklarda,
Buğulu sarı ışıklı lambalarda,
Mütemadi bir göz göze gelme hâli akşamlarda.
Kırık aynalarda paramparça bir adam,
Tüm yaraları kırık dökük anılarında
Onlarca parçaya bölünmüş suretiyle;
Ve her parçasında bir kalp sektesi,
Hepsine bir başka “öteki” ihtimali.
Issızlığın çölünde
Ve çölün tam ortasında
Kendimi,
Postalıyorum ulaşmayacak,
Ulaşsa da iade edilecek,

Okunmayacak,
Görünmeyecek adreslere.
Gözlerimde
Eski bir kütüphaneden araklanmış,
Eski ve sararmış sayfaları olan bir romandan düşen sayfalar,
Unutulmuş kahramanlar,
Kahraman olamamış figüranlar,
Harfleri dökülmüş bir tarih gibiyim:
Kayda değmez,
Ama ağırlığı var.
Kalbim,
Kalbimden geçenler,
Kalbime inenler,
Kırmızı neonlu tabelalar misali,
Yanıp yanıp söniyor gece yarıları;
Kimse okumuyor üstündeki yazılanları.
Susuyorum,
Uzayın tüm enlem ve boylamlarında,
Evrenin el değmemiş tüm uç noktalarında,
Çılgıklarım var adım adım.
Dokunulmayı unutuş bedenim,
Okşanmayı unutmuş saç tellerim,
Yaz kış demeden kanter içinde hayallerim.
Bu bir yabancı değil,
Benim.
Ömrünce yabancı görülenim,
İstenmeyenim,
Yara bere içinde görünmez tenim.